

tioner, som blev vedtaget her for nylig omkring Darfur, også rummer, at de 10.000 mand i nord-syd skal kunne støtte Den Afrikanske Union i Darfur med logistik eller andre ting. Der skal generalsekretæren komme tilbage, jeg tror, inden den 23. april med sin beskrivelse af, hvad det er for opgaver, de 10.000 mand skal kunne understøtte Den Afrikanske Union med.

Så Sikkerhedsrådet har altså sikret, at der skal være en kobling mellem de 10.000 i nord og syd, for der kan man ikke bare sidde med 10.000 mand og se på myrderier lige ved siden af – selvfølgelig kan man ikke det. Det skal han vende tilbage med.

Så har vi altså som sagt også fået vedtaget tre resolutioner om ICC, efter vi nu har fået fredsaf-talen, og tre resolutioner om Darfur, hvoraf den ene er om Den Internationale Straffedomstol. De tre resolutioner rummer altså bl.a. øgede sanktioner og øgede forbud i forbindelse med Darfur for at lægge pres på centralregeringen i Khar-toum og på militserne, selvfølgelig.

Den, der drejer sig om Den Internationale Straffedomstol, drejer sig altså om, at de personer, som FN's undersøgelseskommission har peg-et ud som folk, der formentlig, formodentlig måske har begået krigsforbrydelser, jeg tror, det er 51 personer, kan overføres til ICC. Det synes jeg faktisk, som jeg tror også hr. Morten Helveg Petersen var inde på, var et gennembrud den europæiske tilgang til den internationale retsorden.

Det var svært, det tog tid, men det lykkedes jo. Og der synes jeg trods alt, man må godskrive USA, som hr. Aaen jo kritiserede her, at USA ikke nedlagde veto, men undlod at stemme, hvilket USA jo udmærket vidste betød, at hermed kom ICC, Den Internationale Straffedomstol, i gang. Så undtog man USA's egne borgere plus borgere fra andre ikke-ICC-lande, som måtte opholde sig og blive taget i området.

Nu tror jeg altså ærligt talt ikke, at amerikanske soldater risikerer at komme for ICC, for det kræver meget alvorlige forbrydelser af en meget stor størrelsesorden plus det, at ens eget land skal være ude af stand til at straffe eller uden vilje til at straffe.

Derfor har jeg hele tiden sagt til amerikanerne: Jeres modstand er egentlig urimelig, for I har ikke nogen stor risiko for at ende for ICC, I har jo et retssystem, der fungerer. Men det er altså ikke den amerikanske opfattelse, og det er ikke Kongressens opfattelse, og derfor fik vi et gennembrud ved at kunne lave denne aftale, som

betyder, at ICC nu kommer i gang, og at fælden klapper her for første gang i forbindelser med krigsforbrydelser, der måtte være begået i Darfur.

Så det vil sige, at vi nu har fået knæsat, at man ikke kan begå den slags ustraffet, at der ikke findes strafrihed i den slags sager. Det er et gennembrud for den europæiske tankegang. Så må vi så håbe, at det afholder andre fra at begå, hvad disse 51 måske har begået, og dermed lægger en dæmper på den konflikt, der jo er der.

Så vores politik i Sikkerhedsrådet er altså meget klar: at få skabt freden og få bevaret freden og få sørget for at foretage handlinger, som betyder, at man holder sig fra at gentage, hvad man har gjort i Darfur.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Jeg beder ministeren blive på talerstolen. Hr. Frank Aaen har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Bare to. Først tak for svaret omkring USA. Jeg vil bare sige, at jeg godt forstår udenrigsministerens argument for, at de jo bare kunne skrive under. Men når de så ikke gør det, må der jo være en grund til det, og det er selvfølgelig stærkt beklageligt, at de forbeholder sig retten til at unddrage sig, at nogle af deres egne borgere bliver straffet for den slags forbrydelser, der ellers skal straffes ved Den Internationale Straffedomstol. Anderledes kan det jo ikke forstås. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at det er ærgerligt, vi ikke kan nå det tættere i dag, men så vil jeg håbe, at man på det næste møde i Udenrigspolitisk Nævn vil være i stand til at komme lidt tættere på, hvad der kan gøres, for at der virkelig sker noget. For det er utilstrækkeligt, hvad der i øjeblikket foregår i forbindelse med Darfur. Kan vi ikke komme tættere på, hvad der kan gøres med støtte fra det internationale samfund for at få stoppet myrderierne, for vi skal jo ikke komme tilbage om flere måneder og konstatere, at der stadig væk sker myrderier?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er vi jo ganske enige i, og det er derfor, jeg har prøvet at sige, at 1: Vi arbejder for freden nord-syd, at vi arbejder for at få bevaret bevaret freden, derfor sender vi SHIRBRIG ud. 2: Vi har